

Arrest

nr. 253 389 van 23 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat L. ZWART, en van attaché H. NUJTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 17 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Ze worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op respectievelijk 19 en 21 februari 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 mei 2020 ten aanzien van elk van de drie verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

- De eerste bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker, in casu de oudste broer J.A.I.G., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 10 augustus 1996 in San Salvador. U woonde toen u klein was met uw ouders in het huis van uw oma. Vervolgens verhuisden jullie naar Soyapango. Na de verdwijning van uw ouders in 2006 verbleef u kort bij een nicht en bij uw oma aan moederskant, voordat u samen met uw broer C.A. (xxx) en zus M.H. (xxx) permanent bij uw oma aan vaderskant ging wonen in de colonia Mugdan, een zone onder controle van de bende 18, in San Salvador. U behaalde een middelbaar diploma in 2014 en in 2015 begon u vervolgens een ingenieursopleiding aan de universiteit van El Salvador, die u bij uw vertrek uit het land nog niet had afgerond.

Uw ouders waren beiden advocaat en werden ook door bendeleden in dienst genomen. Het lukte echter niet altijd om de bendeleden vrij te krijgen. Daarom werden uw ouders ontvoerd door bendeleden van MS-13 in april 2006. Hun lichamen werden pas in juli 2007 teruggevonden. Intussen wilde jullie oom C.A. de daders vinden en hij diende een klacht in. Hij en zijn gezin werden echter bedreigd door de bendeleden en hij vluchtte in 2007 naar de Verenigde Staten waar hij internationale bescherming kreeg.

In respectievelijk 2011 en 2012 ontluchtten uw nicht C. en haar echtgenoot het land naar de Verenigde Staten omwille van problemen met een bende naar aanleiding van de verkoop van een eigendom. Toen de bende ontdekte dat zij familie was van uw ouders zouden ze haar proberen ontvoeren hebben en haar echtgenoot een jaar later proberen vermoorden hebben.

In 2016 was er een zitting in de nog steeds lopende zaak van uw ouders om de misdadiger die uw ouders had vermoord gratie te verlenen. Er werden getuigen opgeroepen in deze zaak. Hoewel jullie uit vrees niet wilden getuigen, ging u uit voorzorg een tijd met de taxi naar de universiteit. De rechter stond het gratieverzoek niet toe maar u weet niet hoe het proces sindsdien verder verliep.

Halverwege 2018 kwamen leden van de MS-13 naast jullie wonen.

In december 2018 werd de huurder van jullie ouderlijk huis in Soyapango bedreigd door bendeleden van MS-13. De bendeleden wilden van hem informatie krijgen over de verhuurders. Wanneer de huurder vertelde dat hij met jullie geen contact had en hij geen informatie had, namen ze een foto van de nummerplaat van zijn auto en zeiden ze dat ze later terug zouden komen en hij dan beter wel informatie had. De huurder verwittigde uw oom die de verhuur van het huis regelde dat hij hierdoor niet langer kon huren, en uw oom bracht u vervolgens op de hoogte. De huurder verliet hierna de woning en jullie verhuurden deze niet opnieuw.

Toen u in februari 2019 terugkeerde van de universiteit werd u vlakbij uw woning in de colonia Mugdan aangesproken door een man op de fiets, die volgens u het uitzicht had van een bendelid. Hij vroeg u of u advocaat was zoals uw ouders en of u rechten studeerde omdat hij vrienden had die een verdediging nodig hadden. U antwoordde dat u geen rechten studeerde, maar ingenieur. Wanneer u verder wandelde, vroeg hij naar uw familie in de Verenigde Staten, meer bepaald uw tante. Hij vertelde dat zijn moeder contact met haar had proberen nemen. Dit leek u vreemd aangezien niemand iets wist over uw familie of contact met hen had. Hij vroeg u vervolgens om geld. U gaf de muntstukken die u had en hij zei dat jullie elkaar wel weer zouden zien. U ging vervolgens naar huis.

Toen u in april 2019 terugkeerde van de universiteit en aan fastfoodrestaurant Wendy's van de bus was gestapt, zag u daar een auto die aan het wachten was. Toen u voorbij liep, startte de auto en reed die langs u toen u wandelde. De personen in de auto maakten geluid zodat u zou komen, maar u ging zo snel mogelijk naar de nabijgelegen Pizza Hut, waar u aan de bewakingsagent vroeg om binnen te komen omdat u gevolgd werd. U zag dat de auto doorreed tot aan het volgende kruispunt en daar stopte. U bleef vervolgens vijftien à dertig minuten in het restaurant wachten tot de auto weggereden was. Op dat moment kwamen er ook burens pizza halen en u ging met hen te voet mee terug naar huis. Hierna leek het jullie het beste dat uw zus een tijd in Guatemala in het appartement van jullie nicht ging verblijven. Zij vertrok rond 20 april naar Guatemala.

Toen u op een dag in mei 2019 naar de universiteit vertrok zag u politie bij de leden van de MS-13, die in 2018 naast jullie waren komen wonen. Blijkbaar hadden ze er een inval gedaan. Toen u terug thuis

kwam van de universiteit klopten de bendeleden bij u aan. U opende het raam en ze vroegen wat u wist en of u de aanklacht had gedaan. U zei van niet en ze antwoordden dat ze hoopten van niet en dat ze geen politie in de zone wilden. Enkele dagen later verhuisde u naar de leegstaande woning van uw tante Maribel in Santa Tecla. U maande uw familieleden aan om zo snel mogelijk het nodige geld te verzamelen zodat jullie het land konden verlaten. U nam ook contact op met uw zus om haar te vragen terug te keren uit Guatemala om de nodige documenten te verzamelen voor jullie vertrek. Zij keerde rond 24 mei terug.

U, uw zus en uw broer verlieten El Salvador op 10 juni 2019 en reisden naar Guatemala. Jullie reisden met het vliegtuig vanuit Guatemala via Spanje naar België, waar jullie op 13 juni 2019 aankwam. Op 17 juni 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest dat jullie bij een terugkeer gedood zullen worden door de bende MS-13.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, uw identiteitskaart en die van uw zus, jullie geboorteaktes de door uw oom neergelegde documenten in het kader van zijn asielprocedure in de Verenigde Staten in 2008, een aantal artikels over de verdwijning van en moord op uw ouders, over de daders en opdrachtgevers van deze moord en over verdwijningen van jongeren en studenten in El Salvador, brieven van de Lutheraanse Kerk over jullie situatie, een brief van de school van uw broer, een verklaring van uzelf bij een advocaat, jullie voogdij dossier, een verklaring van de voogden van uw broer opdat hij het land kon verlaten, puntenlijsten van uzelf en uw broer en jullie vluchtinformatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan u evenmin worden toegekend. U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er moet aangehaald worden dat de moord op uw ouders en de bedreigingen tegenover uw oom, die genoegzaam gedocumenteerd zijn (stukken 3, 4) niet betwist worden en dat niet ontkend wordt dat deze vreselijke gebeurtenissen een grote invloed op uw eigen leven en dat van uw familie hebben gehad. Voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus dient u echter ook aan de hand van uw persoonlijke vervolgingselementen aan te tonen zelf een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te hebben in uw land van herkomst. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn echter, in zoverre zij geloofwaardig zijn, op zich onvoldoende zwaarwichtig en een verband met de moord op uw ouders maakt u niet aannemelijk.

In de eerste plaats geven jullie zelf aan altijd zo veel mogelijk buiten de zaak van uw ouders te zijn gehouden door de rest van de familie (CGVS 1918000, p. 11; CGVS, 1914685, p. 11; Vragenlijst CGVS 1917997, p. 2). Voor 2018 maakten jullie dan ook zelf geen concrete dingen mee met bendes of bendeleden behoudens gevallen van willekeurige straatcriminaliteit. Om jullie zoveel mogelijk te beschermen werd er jullie door jullie familieleden ook geleerd om allerhande voorzorgen te nemen, zoals het niet gebruiken van de naam Iglesias (CGVS 1917997, p. 16). Dit moet evenwel gerelativeerd worden daar dit nog steeds jullie naam is op jullie identiteitsstukken en andere officiële stukken, brieven van de Kerk, schooldocumenten en de aankoop van vliegtuigtickets (zie neergelegde stukken). Het ging hier dus niet om het aannemen van een nieuwe identiteit maar blijkbaar meer over het niet te koop lopen met jullie achtergrond. Jullie konden bijgevolg een relatief normaal leven leiden, naar school en de universiteit gaan en reizen met het openbaar vervoer (CGVS 1917997, p. 5). U verklaart dat u door de

voorzorgsmaatregelen niet alles kon delen met uw vrienden en dat u niet veel buiten kon komen (CGVS 1917997, p. 16), maar deze belemmeringen kunnen niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade.

U geeft verder ook aan actief de zaak van uw ouders te hebben vermeden uit angst voor een reactie van de bende. Wanneer er getuigen werden opgeroepen tegen de amnestie voor de daders in de zaak van uw ouders, besloot u namelijk niet te gaan getuigen en zelfs extra voorzorgen te nemen door een taxi te nemen naar de universiteit (CGVS 1917997, p. 16). Aangezien jullie van 2006 tot 2018, dus meer dan tien jaar, op geen enkele wijze in contact kwamen met bendeleden lijken deze voorzorgsmaatregelen dan ook wel degelijk te hebben gewerkt. Het doet echter ook wel de vraag rijzen of jullie wel degelijk gezocht werden door deze bendeleden. De familieleden die na de verdwijning van uw ouders problemen kregen met de bende, werden namelijk niet louter omwille van hun familieband bedreigd. Uw oom trachtte in 2006/2007 actief het onderzoek naar de daders van de verdwijning en de moord op uw ouders voort te zetten (CGVS 1914685, p. 11) en uw nicht kwam in 2011/2012 om volledig andere redenen, namelijk de verkoop van een grond via haar partner in aanraking met de bende (CGVS 1917997, p. 15). In deze zou haar familieband met uw ouders een verzwarende factor zijn geweest, maar vormde dit niet de aanleiding tot haar probleem. Uit niets blijkt dus dat de MS-13 na de moord op uw ouders en het intimideren van uw oom ooit actief op zoek ging naar jullie of andere familieleden van uw ouders om deze kwaad te doen.

Het komt dan ook weinig aannemelijk over dat de MS-13 u plots in 2018 zou beginnen viseren omwille van uw ouders. Er was namelijk niets veranderd in de zaak en u, uw zus of uw broer hadden nooit eerder op enige manier contact gehad met bendeleden. U kan bovendien ook zelf geen reden geven waarom deze bendeleden op dit moment ineens naar jullie op zoek gingen. U verklaart niet te weten waarom ze jullie daar kwamen zoeken, maar aangezien er in 2016 een periode van gratie was voor de daders, moeten volgens u bepaalde voorvallen wel te maken hebben met de zaak van uw ouders. Daarop wordt u gevraagd waarom die gratie in 2016 (ondertussen ook al twee jaar geleden) te maken heeft met uw problemen in 2018 en 2019 en u antwoordt het volgende: "Omdat er in die periode de vraag was of de hoofdverdachte "el trece" of er meer jaren straf zouden worden opgelegd, zoals ik al zei, we hielden ons bewust van die zaak dus ik weet het niet precies, en de beslissing van de rechter was dat het misdrijven bleven en al die zaken heb ik achterhaald uit het nieuws, uit de kranten." Er wordt dan op gewezen dat u nog steeds geen verband hebt gelegd tussen de mogelijke gratie in 2016 en het moment dat ze u komen zoeken. Vervolgens antwoordt u: "Ze zijn ons aan het vervolgen, er waren al eerder zaken in mijn familie erdoor, er zijn verschillende moordaanslagen geweest, ik ga niet wachten tot ze mij of mijn broer en zus doden, ik ga niet spelen met die mensen, ik ga niet wachten tot ons iets overkomt, processen duren heel lang, duren jaren, en ze komen ze niet op het punt dat ze de daders vatten" (CGVS 1917997, p. 23-24). U toont hiermee echter nog steeds niet aan wat het verband is tussen de mogelijke gratie in 2016 en uw aangehaalde problemen vanaf december 2018. Uit de mediaberichtgeving in verband met de gebeurtenissen in 2016 waar u naar verwijst (zie aan uw dossier toegevoegde informatie) blijkt dat er in maart 2016 inderdaad een zitting was waarbij de rechtbank weigerde in te stemmen met het niet laten doorgaan van het proces over de moord op uw ouders. Het ging hier echter om een initiatief van het openbaar ministerie dat het voorstel deed rekening houdend met de kosten die de planning van processen en de overbrenging van gevangenen met zich meebrengen in het licht van de vaststelling dat de beklaagden allen reeds maximumstraffen (meer dan honderd jaar) hadden. Naast de vaststelling dat u niet heeft getuigd in deze zaak was er dus in het geheel geen sprake van een mogelijke gratie voor de beklaagden in de zin dat deze rechtszaak tot een vrijlating had kunnen leiden in het geval u wel zou hebben getuigd. U brengt dus geen enkel element aan dat zou aannemelijk maken dat de MS-13 vanaf 2018 naar u op zoek zou gaan in verband met de zaak van uw ouders. De door u aangehaalde gebeurtenissen vanaf 2018 moeten dan ook los van de zaak van uw ouders gezien worden.

Betreffende het incident in december 2018 waarbij leden van de MS-13 de huurder van uw ouderlijke huis in Soyapango zouden hebben aangesproken, blijkt uit uw verklaringen niet dat zij enige bedreiging tegenover jullie hebben geuit of dat er enig verband was met de zaak van uw ouders. Zij zouden hebben gevraagd wie de eigenaars waren, waar deze woonden en hoe ze gecontacteerd zouden kunnen worden. Wel zouden ze de nummerplaat van de auto van de huurder hebben gefotografeerd en de huurder hebben bedreigd indien deze hen niet de gevraagd info zou geven tegen hun volgende bezoek (CGVS 1917997, p. 11, 17). Men kan zich trouwens ernstige vragen stellen bij de geloofwaardigheid van dit incident. Het komt vooreerst weinig aannemelijk over dat de bendeleden domweg zouden geloven dat de huurder geen contactgegevens van de verhuurder zou hebben. Wat er ook van zij, de huurder zou verklaard hebben tegen de bendeleden niets over jullie te weten, verwittigde uw oom, en vertrok

vervolgens meteen uit de woning (CGVS 1917997, p. 11). De bendeleden konden hierdoor dus alleszins niets meer te weten komen over jullie. Hoewel u hierna sprak met uw familie over een vertrek uit het land, besloot u zich wel opnieuw in te schrijven aan de universiteit (CGVS 1917997, p. 11). U beschouwde deze gebeurtenis dus zelf niet als dermate ernstig of bedreigend dat u meteen het land moest verlaten, maar besloot uw leven verder te zetten zoals voorheen. Bij ontstentenis van enige concrete bedreiging of enig verder gevolg in het daaropvolgende half jaar kan dit, overigens weinig aannemelijke, incident niet als voldoende ernstig worden beschouwd om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen.

Bij het volgende incident in februari 2019 zouden u louter een aantal vragen zijn gesteld door iemand waarvan u enkel vermoedt dat het een bendelid is. Wanneer u aangaf dat u niet kon helpen, liet deze persoon u dan ook verder met rust (CGVS 1917997, p. 11). Deze gebeurtenis houdt dan ook uiteraard geen vervolging of ernstige schade in en er vloeit bovendien ook geen risico op zulks uit voort. Het is u namelijk zelf niet duidelijk van welke bende deze persoon zou zijn (CGVS 1917997, p. 18). Hoewel in uw verklaring bij de advocaat genoteerd staat dat deze tot MS-13 behoorde, aangezien u dat aan een tattoo kon zien, verklaart u op het CGVS dat dit verkeerd is. U kon namelijk enkel een tattoo zien, wat u associeerde met lidmaatschap van een bende, maar u kon niet zien van welke bende hij was (CGVS 1917997, p. 25). Dat u hierover verschillende versies geeft doet in de eerste plaats afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen, te meer omdat beide louter een afschrift vormen van wat u hebt verklaard, en de verklaring bij de advocaat er op uw eigen initiatief is gekomen om een bewijs van uw ervaringen te hebben. Uw uitleg dat dit verkeerd is genoteerd, is dan ook weinig geloofwaardig. Gezien het feit dat uw wijk onder controle stond van de bende 18 (CGVS 1917997, p. 4) is het verder weinig aannemelijk dat deze persoon lid zou zijn van de bende MS-13 die verantwoordelijk is voor de vervolging van uw familie. Wanneer u gevraagd wordt waarom u toch denkt dat hij tot de MS-13 behoort, antwoordt u dat bendeleden zich vaak schuilhouden in het gebied van een andere bende en aangezien hij uw ouders vernoemde, kwam het in u op dat hij van de bende MS-13 was (CGVS 1917997, p. 18). Dat deze persoon op de hoogte is van uw familie kan echter ook verklaard worden door het feit dat uw grootmoeder daar woonde en dat uw vader en oom er zijn opgegroeid (CGVS 1917997, p. 20). Het is dus zeker niet onmogelijk dat de mensen uit de buurt op de hoogte zijn van uw familiale geschiedenis. Verder hield deze persoon zich ook duidelijk niet schuil in uw wijk, maar sprak hij met u op straat. Uw uitleg waarom hij lid van MS-13 zou zijn kan dan ook allerminst overtuigen. Voorts zag u deze persoon ook enkel deze ene keer en werd u verder nooit aangesproken over uw familie (CGVS 1917997, p. 19). Er blijkt dan ook uit niets dat deze persoon u iets wilde aandoen, aangezien niet duidelijk is van welke bende hij is en het zelfs waarschijnlijker is dat hij tot de bende 18 behoort en hij u enkel een paar vragen stelde. Indien hij het werkelijk op u had gemunt, kan wel degelijk verwacht worden dat hij het hier niet bij zou laten.

Ook bij het incident waarbij u, begin april 2019, door een auto zou zijn gevolgd, geldt dat alles berust op vermoedens van uwentwege. U kon namelijk niet zien wie er in de auto zat, er werd geen informatie aan u gegeven, uw naam werd niet vernoemd maar er werd enkel teken gedaan en u liep hierop meteen het restaurant binnen. Hierna stopte de auto enige tijd aan het nabije kruispunt en reed dan verder (CGVS 1917997, p. 11-12 en 19-20). U kon dus ook niet weten wat het doel hiervan was of dat dit op enige manier te maken had met uw familieachtergrond, uw eerdere problemen of bendes in het algemeen. Uit niets blijkt overigens dat het hier om bendeleden ging of, indien zij al bendeleden waren, zij u wilden doden of ontvoeren, aangezien zij geen enkele verdere moeite deden nadat u het restaurant binnenstapte. Dit was bovendien ook de enige keer dat u op een dergelijke wijze achtervolgd werd (CGVS 1917997, p. 20-21) zodat, zelfs indien het hier om een incident met criminele intenties zou gegaan zijn, er geen indicatie is dat het incident deel zou uitmaken van een ruimer opzet om u te viseren. Hoewel niet betwist wordt dat er een hoge criminaliteit is El Salvador volstaat het feit dat u mogelijk een slachtoffer had kunnen worden van een criminele daad niet om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. In zoverre uw zus omwille van dit incident naar Guatemala zou zijn vertrokken kan er ook voor haar niet worden geconcludeerd dat hieruit een nood aan internationale bescherming blijkt. Zij was er immer op geen enkele wijze bij betrokken.

Ook bij het vierde incident, waarbij de burens kwamen vragen of u de politie had ingelicht, gebeurt er niets dat de vorm aanneemt van vervolging of ernstige schade. Deze bendeleden stelden u enkele vragen, u antwoordde naar waarheid dat u niets had gedaan en ze lieten u vervolgens met rust (CGVS 1917997, p. 21-22). Er zijn dan ook geen concrete redenen om aan te nemen dat u ten aanzien van deze personen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hebt. Bovendien leggen jullie verschillende verklaringen af over de bendeaffiliatie van deze personen. U verklaart dat jullie via andere burens wisten dat zij tot MS-13 behoorden (CGVS 1917997, p. 21), maar

uw zus en uw broer verklaren dat jullie niet wisten tot welke bende zij behoorden (CGVS 1918000, p. 18; CGVS 1914685, p. 20). Dat jullie hierover een andere versie geven, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident. Uw bewering dat zij bendeleden van MS-13 zijn die wonen in een colonia die door de bende 18 wordt gecontroleerd komt overigens weinig aannemelijk over. Zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat dit algemeen geweten was in jullie buurt komt het onwaarschijnlijk over dat dit zou worden getolereerd door de bende 18 (CGVS 1917997, p. 21).

In zijn geheel is het CGVS van oordeel dat de elementen die u aanhaalt niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze gebeurtenissen tonen namelijk niet aan dat u door de bende MS-13 gezocht of gevisieerd werd. Het is ten eerste enkel bij het eerste incident duidelijk dat zij van MS-13 zouden zijn. Bij de overige incidenten is dat bovendien weinig waarschijnlijk, aangezien het in uw wijk plaatsvond die onder controle staat van de concurrerende bende 18. U kan bovendien geen afdoende verklaring geven waarom u jarenlang relatief probleemloos in El Salvador hebt kunnen leven en vanaf 2018 wel gezocht en gevonden werd. Gevraagd waarom ze u dan niet eerder benaderden, antwoordt u dat u het niet weet en dat u niet weet hoe ze werken (CGVS 1917997, p. 24). Daarnaast kwam u meermaals in contact met personen waarvan u vermoed dat ze lid zijn van MS-13, maar kon u elke keer relatief probleemloos ontkomen of uw weg verderzetten. Gevraagd waarom ze u bij de incidenten die u aanhaalt niets hebben aangedaan, als ze u willen vermoorden, antwoordt u het volgende: "Zoals ik zei, ik kan niet uitleggen hoe ze functioneren, het kan zijn dat ze je onderzoeken, soms stappen ze op op de bus, ze nemen gericht een jongen, niemand kan iets doen en die nemen ze dan mee, in het geval van mijn ouders was het een gewone week, ze gingen op stap, ze hadden niets zien aankomen, ik weet oprecht niet hoe ze werken, hoe die werking in elkaar zit" (CGVS 1917997, p. 23). U biedt hiermee echter geen enkele verklaring voor het uitblijven van verdere stappen door de bende in kwestie. Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen concludeert het CGVS dat de door u aangehaalde feiten, waarvan de geloofwaardigheid ook veelal laag is, onvoldoende ernstig zijn om te spreken van een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als kind van vermoorde advocaten op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden

de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten en geboorteaktes bewijzen jullie identiteit en de band met jullie ouders, die in deze beslissing niet betwist worden. Ook dat uw oom asiel heeft aangevraagd wordt niet betwist. De documenten die in zijn dossier werden neergelegd handelen over de ontvoering en moord op uw ouders en het daaropvolgend onderzoek en de problemen die uw oom hierdoor ondervond. Deze feiten worden in deze beslissing evenmin betwist. Jullie vluchtinfo bewijst de route die jullie aflegden van El Salvador naar België en de brieven van de scholen en de puntenlijsten bewijzen dat jullie naar deze scholen gingen. De brief van de bisschop bevestigt dat deze op de hoogte is van de dood van uw ouders en het voogdijdossier geeft aan wie jullie voogd werd na de dood van uw ouders. Dit wordt bevestigd door de verklaring die door de voogden werd opgemaakt zodat uw broer het land kon verlaten. Al deze elementen worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. De overige artikels die u neerlegt handelen over de ontvoering en moord op uw ouders, over het onderzoek en over de daders. Zoals eerder aangehaald worden deze feiten niet betwist, maar dient u in concreto aan te tonen dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hebt, wat niet het geval is. Daarnaast legt u ook artikels neer over studenten die ontvoerd en gedood werden. Ook hier geldt het voorgaande en bovendien gaat het hier om willekeurige gevallen die kaderen in de algemene criminaliteit in El Salvador. Wat betreft uw verklaring bij de advocaat, moet in de eerste plaats opgemerkt worden dat dit louter een uitgeschreven versie van uw verklaring vormt en dat de waarde hiervan dus sterk samenhangt met de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de overeenstemming van de verschillende verklaringen. U geeft echter zelf aan dat deze verklaring niet helemaal overeenstemt met de gebeurtenissen. U had namelijk niet kunnen zien met welke bende de persoon die u vroeg of u advocaat was verbonden was. In de verklaring staat echter dat u kon zien dat hij lid was van de bende MS-13. Geconfronteerd met deze discrepantie stelt u dat u omwille van de voorgeschiedenis van uw familie met de bende MS-13 u vermoedde dat hij hiervan deel uitmaakte, maar dat u niet hebt gezegd dat hij van MS-13 was en dat de boodschap niet goed is overgekomen. U hebt deze fout in het verslag nadien niet opgemerkt (CGVS 1917997, p. 25-26). Het is echter erg onwaarschijnlijk dat dit belangrijk element anders wordt genoteerd dan u het hebt verklaard en dat u dit bovendien tijdens het nalezen niet was opgevallen. Dit heeft dan ook een negatieve impact op zowel de waarde van deze verklaring bij de advocaat als de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

- De tweede bestreden beslissing genomen in hoofde van tweede verzoekster, de zus M.H.I.G, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 4 februari 2000 in San Salvador. U woonde aanvankelijk met uw ouders en broers in Soyapango. Na de verdwijning van uw ouders in 2006 ging u samen met uw oudere broer J.A. (xxxx) en jongere broer broer C.A. (xxx), bij uw oma aan vaderskant wonen in de colonia Mugdan in San Salvador. Na uw middelbare school werkte u tijdens de zomervakantie van 2017 als verkoopster voor Pierre Cardin. Vervolgens begon u in 2018 aan een universitaire opleiding, maar u volgde deze maar voor zes maanden. Hierna werkte u van augustus tot november 2018 bij de Engelse academie als receptioniste.

Uw ouders waren beiden advocaat en werden ook door bendeleden in dienst genomen. Het lukte echter niet altijd om de bendeleden vrij te krijgen. Daarom werden uw ouders ontvoerd door bendeleden van MS-13 in april 2006. Hun lichamen werden pas in juli 2007 teruggevonden. Intussen wilde jullie oom C.A. de daders vinden en hij diende een klacht in. Hij en zijn gezin werden hierdoor echter persoonlijk bedreigd door de bendeleden en hij vluchtte in 2007 naar de Verenigde Staten waar hij internationale bescherming kreeg.

In respectievelijk 2011 en 2012 ontvluchtten uw nicht C en haar echtgenoot het land naar de Verenigde Staten omwille van problemen met een bende naar aanleiding van de verkoop van een eigendom. Toen

de bende ontdekte dat zij familie was van uw ouders zouden ze haar proberen ontvoeren hebben en haar echtgenoot een jaar later proberen vermoorden hebben.

In 2016 was er een zitting in de nog steeds lopende zaak van uw ouders om de misdadiger die uw ouders had vermoord gratie te verlenen. Er werden getuigen opgeroepen in deze zaak. Hoewel jullie uit vrees niet wilden getuigen, ging u uit voorzorg een tijd met de taxi naar de universiteit. De rechter stond het gratieverzoek niet toe maar u weet niet hoe het proces sindsdien verder verliep.

Halverwege 2018 kwamen leden van de MS-13 naast jullie wonen.

In december 2018 werd de huurder van jullie ouderlijk huis in Soyapango bedreigd door bendeleden van MS-13. De bendeleden wilden van hem informatie krijgen over de verhuurders. Wanneer de huurder vertelde dat hij met jullie geen contact had en hij geen informatie had, namen ze een foto van de nummerplaat van zijn auto en zeiden ze dat ze later terug zouden komen en hij dan beter wel informatie had. De huurder verwittigde uw oom die de verhuur van het huis regelde dat hij hierdoor niet langer kon huren, en uw oom bracht uw oudste broer vervolgens op de hoogte. De huurder verliet hierna de woning en jullie verhuurden deze niet opnieuw.

Toen uw oudste broer J.A. in februari 2019 terugkeerde van de universiteit werd hij vlakbij jullie woning in de colonia Mugdan aangesproken door een man op de fiets, die volgens hem het uitzicht had van een bendelid. Hij vroeg hem of hij advocaat was zoals uw ouders en of hij rechten studeerde omdat hij vrienden had die een verdediging nodig hadden. U broer antwoordde dat hij geen rechten studeerde, maar ingenieur. Wanneer uw broer verder wandelde, vroeg hij naar uw familie in de Verenigde Staten, meer bepaald uw tante. Hij vertelde dat zijn moeder contact met haar had proberen nemen. Dit leek uw broer vreemd aangezien niemand iets wist over uw familie of contact met hen had. Hij vroeg uw broer vervolgens om geld. Hij gaf de muntstukken die hij had en het bendelid zei dat zij elkaar wel weer zouden zien. Uw broer ging vervolgens naar huis.

Toen uw broer in april 2019 terugkeerde van de universiteit en aan fastfoodrestaurant Wendy's van de bus was gestapt, zag hij daar een auto die aan het wachten was. Toen hij voorbij liep, startte de auto en reed die langs hem toen hij wandelde. De personen in de auto maakten geluid zodat hij zou komen, maar hij ging zo snel mogelijk naar de nabijgelegen Pizza Hut, waar hij aan de bewakingsagent vroeg om binnen te komen omdat hij gevolgd werd. Hij zag dat de auto doorreed tot aan het volgende kruispunt en daar stopte. Uw broer bleef vervolgens vijftien à dertig minuten in het restaurant wachten tot de auto weggereden was. Op dat moment kwamen er ook burens pizza halen en hij ging met hen te voet mee terug naar huis. Hierna leek het jullie het beste dat u een tijd in Guatemala in het appartement van jullie nicht ging verblijven. U vertrok rond 20 april naar Guatemala.

Toen uw oudste broer op een dag in mei 2019 naar de universiteit vertrok zag hij politie bij de leden van de MS-13, die in 2018 naast jullie waren komen wonen. Blijkbaar hadden ze er een inval gedaan. Toen hij terug thuis kwam van de universiteit klopten de bendeleden bij jullie aan. Uw broer opende het raam en ze vroegen wat u wist en of hij de aanklacht had gedaan. Hij zei van niet en ze antwoordden dat ze hoopten van niet en dat ze geen politie in de zone wilden. Enkele dagen later verhuisden uw broers naar de leegstaande woning van uw tante Maribel in Santa Tecla. Uw oudste broer maande uw familieleden aan om zo snel mogelijk het nodige geld te verzamelen zodat jullie het land konden verlaten. Hij nam ook contact op met u om u te vragen terug te keren uit Guatemala om de nodige documenten te verzamelen voor jullie vertrek. U keerde rond 24 mei terug.

U en uw broers verlieten El Salvador op 10 juni 2019 en reisden naar Guatemala. Jullie reisden met het vliegtuig vanuit Guatemala via Spanje naar België, waar jullie op 13 juni 2019 aankwamen. Op 17 juni 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door de bende MS-13.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, de identiteitskaart van u en uw oudste broer, jullie geboorteaktes, de door uw oom neergelegde documenten in het kader van zijn asielprocedure in de Verenigde Staten in 2008, een aantal artikels over de verdwijning van en moord op uw ouders, over de daders en opdrachtgevers van deze moord en over verdwijningen van jongeren en studenten in El Salvador, brieven van de Lutheraanse Kerk over jullie situatie, een brief van uw school, een verklaring van uw oudste broer bij

een advocaat, jullie voogdijdossier, een verklaring van de voogden opdat uw jongste broer het land kon verlaten, puntenlijsten van uw broers en jullie vluchtinformatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer J.A.I.G. (xxxx). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het onvoldoende zwaarwichtige karakter van haar vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw broer. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De derde bestreden beslissing genomen in hoofde van derde verzoeker, de jongste broer C.A.I.G, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 16 februari 2002 in San Salvador. U woonde aanvankelijk met uw ouders en broer en zus in Soyapango. Na de verdwijning van uw ouders in 2006 ging u, samen met uw broer J.A. (xxx) en zus M.H. (xxx), bij uw oma aan vaderskant wonen in de colonia Mugdan in San Salvador. U zat op het moment van uw vertrek uit El Salvador in het laatste jaar van de secundaire school Colegio Externado de San Jose.

Uw ouders waren beiden advocaat en werden ook door bendeleden in dienst genomen. Het lukte echter niet altijd om de bendeleden vrij te krijgen. Daarom werden uw ouders ontvoerd door bendeleden van MS-13 in april 2006. Hun lichamen werden pas in juli 2007 teruggevonden. Intussen wilde jullie oom C.A. de daders vinden en hij diende een klacht in. Hij en zijn gezin werden hierdoor echter persoonlijk bedreigd door de bendeleden en hij vluchtte in 2007 naar de Verenigde Staten waar hij internationale bescherming kreeg.

In respectievelijk 2011 en 2012 ontvluchtten uw nicht C. en haar echtgenoot het land naar de Verenigde Staten omwille van problemen met een bende naar aanleiding van de verkoop van een eigendom. Toen de bende ontdekte dat zij familie was van uw ouders zouden ze haar proberen ontvoeren hebben en haar echtgenoot een jaar later proberen vermoorden hebben.

In 2016 was er een zitting in de nog steeds lopende zaak van uw ouders om de misdadiger die uw ouders had vermoord gratie te verlenen. Er werden getuigen opgeroepen in deze zaak. Hoewel jullie uit vrees niet wilden getuigen, ging u uit voorzorg een tijd met de taxi naar de universiteit. De rechter stond het gratieverzoek niet toe maar u weet niet hoe het proces sindsdien verder verliep.

Halverwege 2018 kwamen leden van de MS-13 naast jullie wonen.

In december 2018 werd de huurder van jullie ouderlijk huis in Soyapango bedreigd door bendeleden van MS-13. De bendeleden wilden van hem informatie krijgen over de verhuurders. Wanneer de huurder vertelde dat hij met jullie geen contact had en hij geen informatie had, namen ze een foto van de nummerplaat van zijn auto en zeiden ze dat ze later terug zouden komen en hij dan beter wel informatie

had. De huurder verwittigde uw oom die de verhuur van het huis regelde dat hij hierdoor niet langer kon huren, en uw oom bracht uw broer vervolgens op de hoogte. De huurder verliet hierna de woning en jullie verhuurden deze niet opnieuw.

Toen uw broer in februari 2019 terugkeerde van de universiteit werd hij vlakbij jullie woning in de colonia Mugdan aangesproken door een man op de fiets, die volgens hem het uitzicht had van een bendelid. Hij vroeg hem of hij advocaat was zoals uw ouders en of hij rechten studeerde omdat hij vrienden had die een verdediging nodig hadden. U broer antwoordde dat hij geen rechten studeerde, maar ingenieur. Wanneer uw broer verder wandelde, vroeg hij naar uw familie in de Verenigde Staten, meer bepaald uw tante. Hij vertelde dat zijn moeder contact met haar had proberen nemen. Dit leek uw broer vreemd aangezien niemand iets wist over uw familie of contact met hen had. Hij vroeg uw broer vervolgens om geld. Hij gaf de muntstukken die hij had en het bendelid zei dat zij elkaar wel weer zouden zien. Uw broer ging vervolgens naar huis.

Toen uw broer in april 2019 terugkeerde van de universiteit en aan fastfoodrestaurant Wendy's van de bus was gestapt, zag hij daar een auto die aan het wachten was. Toen hij voorbij liep, startte de auto en reed die langs hem toen hij wandelde. De personen in de auto maakten geluid zodat hij zou komen, maar hij ging zo snel mogelijk naar de nabijgelegen Pizza Hut, waar hij aan de bewakingsagent vroeg om binnen te komen omdat hij gevolgd werd. Hij zag dat de auto doorreed tot aan het volgende kruispunt en daar stopte. Uw broer bleef vervolgens vijftien à dertig minuten in het restaurant wachten tot de auto weggereden was. Op dat moment kwamen er ook burens pizza halen en hij ging met hen te voet mee terug naar huis. Hierna leek het jullie het beste dat uw zus een tijd in Guatemala in het appartement van jullie niet ging verblijven. Zij vertrok rond 20 april naar Guatemala.

Toen uw broer op een dag in mei 2019 naar de universiteit vertrok zag hij politie bij de leden van de MS-13, die in 2018 naast jullie waren komen wonen. Blijkbaar hadden ze er een inval gedaan. Toen hij terug thuis kwam van de universiteit klopten de bendeleden bij jullie aan. Uw broer opende het raam en ze vroegen wat u wist en of hij de aanklacht had gedaan. Hij zei van niet en ze antwoordden dat ze hoopten van niet en dat ze geen politie in de zone wilden. Enkele dagen later verhuisden jullie naar de leegstaande woning van uw tante Maribel in Santa Tecla. Uw broer maande uw familieleden aan om zo snel mogelijk het nodige geld te verzamelen zodat jullie het land konden verlaten. Hij nam ook contact op met uw zus om haar te vragen terug te keren uit Guatemala om de nodige documenten te verzamelen voor jullie vertrek. Zij keerde rond 24 mei terug.

U, uw zus en uw broer verlieten El Salvador op 10 juni 2019 en reisden naar Guatemala. Jullie reisden met het vliegtuig vanuit Guatemala via Spanje naar België, waar jullie op 13 juni 2019 aankwamen. Op 17 juni 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door de bende MS-13.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, de identiteitskaart van uw broer en zus, jullie geboorteaktes, de door uw oom neergelegde documenten in het kader van zijn asielprocedure in de Verenigde Staten in 2008, een aantal artikels over de verdwijning van en moord op uw ouders, over de daders en opdrachtgevers van deze moord en over verdwijningen van jongeren en studenten in El Salvador, brieven van de Lutheraanse Kerk over jullie situatie, een brief van uw school, een verklaring van uw broer bij een advocaat, jullie voogdij dossier, een verklaring van uw voogden opdat u het land kon verlaten, puntenlijsten van uzelf en uw broer en jullie vluchtinformatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer J.A.I.G. (xxx). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

omwille van het onvoldoende zwaarwichtige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw broer. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van artikel 4 van de ‘Kwalificatie-richtlijn’, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers wijzen erop dat de commissaris-generaal de moord op hun ouders en de bedreigingen tegenover hun oom, die genoegzaam zijn gedocumenteerd, niet betwist en niet ontkent dat deze vreselijke gebeurtenissen een grote invloed op hun leven hebben gehad. Verzoekers begrijpen dan ook niet dat de commissaris-generaal toch weigert om verzoekers te beschermen. De commissaris-generaal meent dat de voorzorgsmaatregelen die werden genomen door de familie I.G. voldoende waren nu verzoekers tussen 2006 en 2018 geen problemen hebben gekend. Hij geeft ook aan dat de familie hun achternaam niet officieel heeft gewijzigd. Verzoekers wijzen erop dat het niet mogelijk is om in El Salvador van achternaam te veranderen.

Waar de commissaris-generaal aangeeft dat uit niets blijkt dat de MS-13, na de moord op hun ouders en het intimideren van hun oom, ooit actief op zoek ging naar verzoekers, wensen zij te benadrukken dat er in 2016 een zitting was in de nog lopende zaak van de moord op hun ouders om de misdadiger gratie te verlenen en dat de zaak in 2016 dus een opleving kende waardoor het aannemelijk is dat de bendeleden op zoek zijn gegaan naar verzoekers.

Zij onderstrepen dat er geen enkele tegenstrijdigheid bestaat in hun verklaringen terwijl zij in totaal bijna 12 uur zijn ondervraagd en dat het voor hen ook moeilijk uit te leggen valt dat zij pas in 2018 teruggevonden zijn door MS-13.

Verzoekers kunnen niet instemmen met het standpunt van de commissaris-generaal dat de gebeurtenissen vanaf 2018 los van de zaak van de ouders moeten worden gezien. Ze herhalen dat hun beide ouders op een gruwelijke manier om het leven zijn gekomen, dat de oom de daders wilde vinden en daarom een klacht indiende, dat hij en zijn gezin werden bedreigd door MS-13 en dat zij nu leven in de Verenigde Staten waar zij internationale bescherming hebben gekregen. De familiegeschiedenis mag niet worden gescheiden van de feiten die verzoekers hebben moeten verduren.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het incident in december 2018 waarbij leden van de MS-13 de huurder van het ouderlijk huis in Soyapango hebben aangesproken, niet als voldoende ernstig beschouwt om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen, herhalen verzoekers dat dit incident gecontextualiseerd moet worden en dat, als men de familiegeschiedenis in acht neemt, dit incident wel angstaanjagend is en het bewijs vormt dat de bendeleden op zoek zijn naar verzoekers. Dezelfde redenering geldt volgens verzoekers voor het incident van februari 2020. Eerste verzoeker is ervan overtuigd is dat de man die hem vragen stelde over zijn ouders, lid is van de bende MS-13. Ook het incident waarbij J.A. in april 2019 werd gevolgd door een auto moet worden gecontextualiseerd.

Waar de commissaris-generaal stelt dat eerste verzoeker niet zeker weet of het om een bendelid ging of niet, betogen verzoekers dat het voor eerste verzoeker onmogelijk is om te bevestigen dat het inderdaad om MS-13 ging maar dat hij een zeer groot vermoeden heeft nu zijn hele familie gevolgd werd/is door deze bende. Waar de commissaris-generaal over het vierde incident aangeeft dat de bendeleden enkel een paar vragen stelden en daarna eerste verzoeker met rust lieten, stellen verzoekers dat de vier incidenten met de bende MS-13, rekening houdend met de familiegeschiedenis, bewijzen dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben en een reëel risico lopen op ernstige schade in geval van terugkeer naar El Salvador.

Verzoekers voeren geen stukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 1 juli 2020 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt. De verwerende partij onderstreept onder meer dat de commissaris-generaal de elementen, in zoverre zij geloofwaardig zijn, op zich onvoldoende zwaarwichtig acht om te getuigen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en dat verzoekers de band met de moord in 2006 op hun ouders niet aannemelijk maken.

4. Aanvullende nota's

4.1. De verwerende partij maakt op 15 februari 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 17 december 2020;
- COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van maart 2016.

4.2. Op 26 februari 2021 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarbij zij volgende nieuwe stukken voegen:

- getuigenis van de oom C.A. van 11 juni 2020;
- getuigenis van C.Q. van 17 juni 2020;
- getuigenis van de oom E.I. van 21 januari 2021;
- Department of Justice, United States of America, *"MS-13's highest-ranking leaders charged with terrorism offenses in the United States"* van 14 januari 2021.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5.3. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

De Raad stelt vast dat verzoekers' vluchtrelaas en vluchtmotieven betrekking hebben op gebeurtenissen die zich situeren in dan wel betrekking hebben op gemeenrechtelijke criminele feiten en criminaliteit, in casu een vrees om te worden vermoord door leden van de bende MS-13. Er blijkt niet dat de motieven voor deze gebeurtenissen kunnen worden verbonden aan één van de vijf vervolgingsgronden bepaald in artikel 1 (A) 2 van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen enkel argument aan dat hierover anders doet denken.

Deze problematieken zullen dan ook worden besproken in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aldus concludeert de Raad dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico lopen in El Salvador.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet

8.1. De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten zijn. Er moet een minimumniveau van ernst worden bereikt om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt

af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G. e.a. v. Zweden, §§ 111-112). Gezien op het absolute karakter ervan, is artikel 3 van het EVRM niet alleen van toepassing wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, H.L.R. v Frankrijk, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er worden aangetoond dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM. Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 28 februari 2008, nr. 13229/03, Saadi v. Italië, § 130-131). De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, NA v. Verenigd Koninkrijk, par. 130).

De Raad herinnert eraan dat een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een beoordeling impliceert van een toekomstig risico, of het nu vervolging of ernstige schade betreft.

Vervolging of ernstige schade die zich in het verleden heeft voorgedaan, is van directe relevantie voor de beoordeling van het toekomstige risico. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Het EHRM heeft in dezelfde zin geoordeeld dat een onmenselijke of vernederende behandeling die zich in het verleden heeft voorgedaan, een sterke aanwijzing is van een toekomstig, reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM (EHRM 23 augustus 2016, nr. 59166/12, JK e.a. v. Zweden, par. 102).

De beoordeling van het toekomstig risico moet verder niet noodzakelijk alleen gebaseerd zijn op de persoonlijke ervaringen van een verzoeker. Wat bijvoorbeeld zijn familieleden is overkomen, is evengoed een aanwijzing van het bestaan van een reëel risico (zie naar analogie UNHCR *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status and guidelines on international protection*, februari 2019, par. 43).

8.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier, dat genoegzaam gedocumenteerd is, blijkt het volgende.

De ouders van verzoekers waren beiden advocaat en namen meermaals de verdediging op zich van bendeleden van MS-13.

De ouders van verzoekers werden ontvoerd in april 2006. Verzoekers waren in 2006 respectievelijk 10, 6 en 4 jaar oud. De lichamen van hun ouders werden gevonden op 15 juni 2007.

De ontvoering van en moord op verzoekers ouders werd vanuit de gevangenis bevolen door een leider van MS-13, genaamd ‘El Trece’, omdat ze naar zijn mening faalden in de verdediging van een aantal bendeleden en ook in aantal zaken hadden geweigerd om bendeleden te verdedigen. In een aantal krantenartikelen die door verzoekers werden voorgelegd, wordt gesteld dat de ‘El Trece’ niet tevreden was over de diensten van verzoekers’ ouders, in het bijzonder omdat ze er niet in waren geslaagd hem vrij te krijgen tijdens een eerste hoorzitting nadat hij werd opgepakt voor de moord op een zakenman (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, map met documenten; stuk 6, map met landeninformatie).

Verzoekers' oom C.A. diende in 2006 een klacht in en bleef zelf actief het onderzoek naar de ontvoering van en moord op hun ouders voorzetten. Hij en zijn gezin werden op hun beurt fysiek bedreigd door MS-13 en hij vluchtte in 2007 naar de Verenigde Staten waar hij internationale bescherming kreeg (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, map met documenten; stuk 6, map met landeninformatie; aanvullende nota verzoekers).

De nicht van verzoekers, C., en haar echtgenoot kregen problemen met MS-13 naar aanleiding van de verkoop van een eigendom waarbij MS-13 te weten kwam dat zij familie was van verzoekers' ouders. MS-13 zou hebben getracht haar te ontvoeren en haar echtgenoot te vermoorden. De nicht en haar echtgenoot zijn El Salvador respectievelijk in 2011 en 2012 ontvlucht en kregen internationale bescherming in de Verenigde Staten (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 14-16; gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 11-12; gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 11; AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, map met documenten; aanvullende nota verzoekers).

Een andere nicht van verzoekers, S.E., die bij nicht C. was tijdens de ontvoeringspoging, heeft in 2016 eveneens asiel gevraagd in de Verenigde Staten (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 15-16).

Verzoekers vrezen nog steeds MS-13, ze zijn bang dat ze zullen worden vermoord en dat hen hetzelfde zal overkomen als hun ouders.

8.3. In eerste orde staat voor de Raad vast dat verzoekers reeds in het verleden ernstige schade hebben ondergaan, gelet op de ontvoering en moord op hun ouders door MS-13. Verzoekers zijn al eerder het slachtoffer geworden van geweld gepleegd door MS-13 en werden op zeer jonge leeftijd tot wees gemaakt. Ter terechtzitting blijkt zeer duidelijk dat verzoekers, en zeer zeker eerste verzoeker, nog steeds zijn getraumatiseerd door het gewelddadige verlies van hun ouders.

Zolang hun ouders vermist waren, werd geen voogd toegewezen aan verzoekers en was het niet mogelijk om de toen minderjarige verzoekers legaal uit El Salvador te krijgen (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, map met documenten, voogdij dossier).

Na de verdwijning van hun ouders, verbleven de verzoekers, wiens ouderlijk huis zich in de stad Soyapango bevond, uit veiligheid achtereenvolgens bij hun nicht, dan bij de oma aan moederskant en ten slotte bij de oma aan vaderskant. Zij verhuisden met de oma aan vaderskant naar colonia Mugdan in de stad San Salvador en veranderden van school (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 16; gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 13).

In 2009 werden hen twee voogden toegewezen, met name hun oom M.E., broer van hun moeder, en een tante, een zus van hun moeder. Deze tante woonde bij verzoekers in colonia Mugdan, samen met hun oma (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, map met documenten, voogdij dossier). Hun oom M.E. verbleef niet bij hen en woonde in Santa Tecla. Uit hun verklaringen blijkt dat vooral hun tante voor hen zorgde.

In de nasleep van de ontvoering en de moord op hun ouders werden voor verzoekers door hun familieleden verdere voorzorgsmaatregelen genomen om hen te beschermen.

Verzoekers namen inderdaad geen nieuwe identiteit aan, zoals de verwerende partij terecht opmerkt. In hun verzoekschrift en per aanvullende nota geven verzoekers en hun oom, die als vluchteling werd erkend in de Verenigde Staten, aan dat het zeer moeilijk is om een achternaam te wijzigen in El Salvador, hetgeen de verwerende partij niet concreet betwist in haar nota of ter terechtzitting.

Wat er ook van zij, uit hun verklaringen blijkt alleszins zeer duidelijk dat zij niet te koop liepen met hun achtergrond en hun eerste achternaam "I." om die reden niet gebruikten. Ze werden gevraagd om niet te veel vrienden te hebben, niet over hun ouders te praten en de achternaam "G." te gebruiken als ze zich voorstelden. In het begin bracht hun tante hen naar school maar omdat ze angstig was om te worden achtervolgd, namen eerste en derde verzoekers daarna privétransport naar hun school, met name een microbus, voor tweede verzoekster niet omdat het maar een straat verder van huis was. Toen zij naar de universiteit gingen, namen zij het openbaar vervoer (gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 6 e.v., 13; gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 6). Ze kwamen niet veel buiten, enkel voor school, deelden niet alles met hun vrienden en waren voorzichtig in hun contact met nieuwe personen. Ze werden gevraagd altijd op te letten met wie ze contact maken omdat ze niet kunnen weten of het mensen zijn die contact hebben met de bende (gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 13-14). Er werd hen aangeleerd om nooit de deur open te doen, maar eerst een raam, en als ze op een voetpad liepen er altijd voor te zorgen dat er een vluchtweg was (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 16). Er was niet veel ruimte om weg te gaan of leuke dingen te doen (gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 11).

Hieruit blijkt dat hun leefwereld vrij beperkt was en dat zij noodgedwongen een deel van hun identiteit dienden te verbergen.

In 2015 overleed hun oma (gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 4).

Wat betreft de rechtszaak over de ontvoering en de moord op hun ouders, blijkt uit de nieuwsartikelen die de commissaris-generaal heeft verzameld en bijhorende vertalingen, dat er in maart 2016 een vraag was van het openbaar ministerie om "*el criterio de oportunidad*" toe te passen ten aanzien van een aantal beklaagden onder wie MS-13-bendeleden die worden verdacht opdrachtgever dan wel deelnemers te zijn van de moord op verzoekers' ouders, zoals MS-13-leider 'El Trece' (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 6, map met landeninformatie, nr. 3).

Dit 'criterio de oportunidad' wordt in de krantenartikelen uitgelegd als een strafrechtelijk voordeel dat zich vertaalt in een kwijtschelding van straf ("*beneficio penal que se traduce en perdón de pena*"), reden waarom de krantenartikelen stellen dat de beklaagden "*op het punt stonden ongestraft te blijven*". Het is dan ook niet onaannemelijk dat verzoekers dit strafrechtelijk voordeel omschrijven als "*gratie*" (gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 12; gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 23).

Uit de krantenartikelen blijkt dat het de bedoeling van het openbaar ministerie was om een proces en overbelasting van het systeem te vermijden, gelet op de kosten die de planning van het proces en de overbrenging van de gevangenen met zich meebrengen en gelet op het gegeven dat de beklaagden reeds allen maximumstraffen hadden gekregen, met name meer dan honderd jaar gevangenisstraf.

Volgens de krantenartikelen is de rechtbank van Santa Tecla niet ingegaan op deze vraag en werd er een planning opgemaakt voor het proces dat zou starten op 6 april 2016. Ter terechtzitting verklaren verzoekers dat het proces nog altijd loopt en dat hoewel de opdrachtgevers, zoals MS-leider 'El Trece', vastzitten, de werkelijke moordenaars nog steeds vrij rondlopen. Er zijn in het rechtsplegingsdossier geen elementen die verzoekers' verklaringen tegenspreken.

Volgens verzoekers werden zij opgeroepen om te gaan getuigen in dit kader, maar is niemand van hen noch iemand anders van de familie gaan getuigen. Evengoed durfde niemand te informeren naar wat er zou gebeuren met de beklaagden uit schrik, gelet op wat in het verleden verschillende familieleden al was overkomen (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 23-24; gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 11-12 en 14; gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 11).

Gedurende die periode besloot de familie ook om tijdelijk extra voorzorgen te nemen voor eerste verzoeker en betaalden zij een taxi waarmee hij naar de universiteit kon gaan in plaats van het openbaar vervoer te nemen (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 16).

De ervaringen van verschillende familieleden met MS-13 (zie punt 8.2) verklaren waarom verzoekers naar eigen zeggen hebben vermeden actief de zaak van hun ouders op te volgen en waarom zij zich volledig afzijdig hebben gehouden in het proces over de ontvoering van en moord op hun ouders, onder meer door niet in te gaan op de oproep om te getuigen in 2016 toen de rechtbank zich moest uitspreken over de vraag van het openbaar ministerie om onder meer aan 'El Trece' een strafrechtelijk voordeel te verlenen.

Indien zij dat niet zouden doen, dan was er immers een reëel risico dat zij (opnieuw) in het vizier zouden komen van MS-13 en eveneens bedreigd worden zoals hun oom C.A.

Het gevaar dat 'El Trece' in deze voor verzoekers kan betekenen, blijkt ook uit het persbericht van het 'Department of Justice' van de Verenigde Staten van 14 januari 2021, dat verzoekers per aanvullende nota voorleggen. Daaruit blijkt dat veertien van 's werelds hoogstgeplaatste MS-13-leiders worden aangeklaagd. Deze veertien leiders zijn gekend als de 'Ranfla Nacional' die als het ware functioneert als een raad van bestuur die reeds gedurende twee decennia het geweld alsook de criminele activiteiten van MS-13 aanstuurt. In het bijzonder worden zij aangeklaagd voor terroristische misdrijven in verband met hun leiderschap over een transnationale criminele organisatie die opereert vanuit El Salvador, de Verenigde Staten, Mexico en elders. Elf van deze veertien beklaagden verblijven reeds in de gevangenis in El Salvador. Volgens de Amerikaanse procureur blijven de leden van de 'Ranfla Nacional', zelfs wanneer gevangen gezet, de wereldwijde operaties van MS-13 leiden en aansturen, nieuwe bendeleden rekruteren alsook aanzetten tot moorden en chaos, hetgeen wordt bevestigd in de COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 (p. 11). De uitlevering zal dan ook worden gevraagd aan de Salvadoraanse overheden. In de lijst van veertien beklaagden, is de naam terug te vinden van MS-13 leider 'El Trece', die de moord op verzoekers' ouders zou hebben bevolen.

In 2017 keerde hun tante terug naar haar geboortedorp Acajutla (gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 4). Eerste verzoeker was toen meerderjarig, de overige twee verzoekers niet. Sindsdien hebben verzoekers alleen met hun drieën in het huis gewoond.

Vanaf 2017 heeft de familie geprobeerd om verzoekers illegaal naar de Verenigde Staten te laten komen maar omdat het beleid onder president Trump wijzigde, heeft de familie beslist om verzoekers dat risico niet te laten nemen (gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 10).

Tweede verzoekster legde uit dat zij zich tot 2015 beschermd en gesteund voelden door de familie, maar dat na de dood van hun oma in 2015 iedereen na verloop van tijd is vertrokken en dat hun tante in 2017 definitief terugkeerde naar haar geboortedorp waardoor verzoekers er met hun drieën alleen voor stonden en zij zich niet meer beschermd voelden (gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 14). Tijdens de terechtzitting herhaalt eerste verzoeker dat zij zich, nadat hun familieleden hen hadden verlaten, niet meer beschermd voelden. In 2017 was eerste verzoeker 21 jaar oud, tweede verzoekster 17 jaar oud en derde verzoeker 15 jaar oud. Uit eerste verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt ook dat hun gevoel onbeschermd te zijn des te meer klemmt nu het proces over de moord op hun ouders nog steeds lopende zou zijn en de daadwerkelijke moordenaars nog steeds vrij zouden rond lopen.

8.4. In tweede orde acht de Raad het in dit kader van essentieel belang om te verwijzen naar de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier waaruit blijkt dat er verschillende bendes actief zijn in El Salvador en dat deze aanwezig zijn in een groot deel van het Salvadoraanse grondgebied, zowel in stedelijke als rurale zones. De bendes oefenen een grote invloed uit op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo maken zij zich schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering.

Uit de landeninformatie blijkt dat het (bende)geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Verder maken deze bendes veelal gebruik van afpersing, hun grootste bron van inkomsten, hetgeen een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen.

In hun verklaringen wijzen verzoekers op een aantal incidenten met bendeleden die eerste verzoeker en tweede verzoekster sinds 2017-2018 meemaakten (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 10-14; gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 8, 19-21).

De Raad vindt het aannemelijk dat verzoekers sinds 2017 meer en meer in aanraking kwamen met bendeleden en criminaliteit. Niet alleen omdat ze ouder werden maar ook omdat ze zelfstandiger moesten worden, zeker na de dood van hun oma en het vertrek van hun tante, waardoor zij er alleen voor stonden. In tegenstelling tot hun kinderjaren, werden zij niet langer afgeschermd van of beschermd tegen bendeproblematiek in El Salvador. Daarnaast waren sommige voorzorgsmaatregelen niet langer beschikbaar, zoals privévervoer, en namen zij onder meer vaak het openbaar vervoer om naar de universiteit of hun werk te gaan. Zoals derde verzoeker verklaarde, werden zij sinds 2017 voor het eerst rechtstreeks geconfronteerd met bendeleden (gehoorverslag CGVS derde verzoeker, p. 19).

In zoverre geloofwaardig, blijkt heden niet dat deze beweerde incidenten het directe gevolg zijn van de moord op hun ouders, en dat verzoekers omwille van daarvan werden benaderd, dan wel gezocht of gevisieerd door MS-13.

Het is evenwel niet onaannemelijk noch onredelijk dat verzoekers ‘instinctief’ deze incidenten met de bendeleden in verband brengen met MS-13, of alleszins daartoe vermoedens koesteren, gelet op wat hun ouders en familie is overkomen en gelet op de manier waarop zij tijdens kinderjaren werden opgevoed en gewaarschuwd (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 25).

De beweerde incidenten lijken dan ook eerder te kaderen in de algemene context van de veiligheids-situatie in El Salvador. Dit neemt niet weg dat, in het kader van een toekomstgerichte beoordeling, afdoende gewicht moet worden gegeven aan het feit dat, gelet op hun voorgeschiedenis, verzoekers’ familiale achtergrond een individuele omstandigheid is waardoor zij in het kader van de algemene veiligheidssituatie in een El Salvador een verhoogd risico lopen op een reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zo blijkt uit het voorval van nicht C., die heden asiel geniet in de Verenigde Staten, dat de familieband met verzoekers’ ouders, hoewel niet de aanleiding voor de fysieke bedreigingen door MS-13, zeer duidelijk een verzwarende factor was die haar problemen verergerde, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen zelf bevestigt.

Voor verzoekers kan dan ook worden aangenomen dat zij als het ware omwille van hun familiegeschiedenis 'gebrandmerkt' zijn. Het is niet onwaarschijnlijk dat verzoekers naarmate zij meer zullen moeten deelnemen aan het publieke leven, bijvoorbeeld in het kader van hun professionele activiteiten, ook meer in aanraking zullen komen met de bendes, zoals MS-13.

In deze benadrukt de Raad nog eens dat de opdrachtgever van de moord op hun ouders behoort tot de veertien meest hooggeplaatste MS-13 leiders ter wereld en dat hij behoort tot de 'Ranfla Nacional' die nog steeds vanuit de gevangenis blijft opereren (COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 11).

8.5. Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, zoals uiteengezet in punten 8.3 en 8.4, en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador en het wijdverspreid bendegegeweld aldaar, kan voor verzoekers een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. De argumenten in de nota met opmerkingen doen in deze niet anders oordelen.

8.6. Tenslotte rest de vraag of er voor verzoekers een redelijke overheidsbescherming tegen niet-overheidsactoren, zoals MS-13, voorhanden is. Er wordt niet betwist dat de Salvadoraanse overheid maatregelen neemt in de strijd tegen de bendes en dat bendeleden ook gerechtelijk worden vervolgd en veroordeeld. Dit neemt niet weg dat het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheids- en ordediensten, verzwakt en fragiel is. Het staatsapparaat wordt sterk ondermijnd door corruptie en een gebrek aan middelen. Daarnaast is er een grote verwevenheid tussen de bendes, politie en gerecht (zie UNHCR Eligibility Guidelines, p 22-26; COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 9-11). Gelet op deze algemene omstandigheden, meent de Raad dat de bewijsstandaard die is vereist om het vermoeden van overheidsbescherming zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet. Gelet op de individuele omstandigheden van de zaak, -zoals het gegeven dat 'El Trece' ondanks zijn vasthouding alsnog de moord op hun ouders vanuit de gevangenis kon bevelen en dat hij behoort tot de 'Ranfla Nacional' die nog steeds vanuit de gevangenis blijft opereren-, is de Raad van oordeel dat in casu kan worden aangenomen dat verzoekers geen effectieve toegang hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met het feit dat 'El Trece' een hooggeplaatst MS-13-leider is, de alomtegenwoordigheid van MS-13 en de capaciteit van deze bende om op het gehele Salvadoraanse grondgebied te opereren en gezien de geringe oppervlakte van El Salvador, acht de Raad in verzoekers' geval een werkbaar intern beschermingsalternatief niet beschikbaar noch redelijk (UNHCR Eligibility Guidelines, p. 45; COI Focus 15 juli 2019, p. 26; COI Focus 12 oktober 2020, p. 37-38).

8.7. De bestreden beslissingen worden hervormd en de subsidiaire beschermingsstatus wordt op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan verzoekers toegekend

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES